

תת"ע 9951/02/23 - מדינת ישראל נגד עומר זי

בית משפט השלום ל深交ורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 9951-02-23 מדינת ישראל נ' זי

בפני כבוד השופטת מיכל דואני בהיר
המשיבה מדינת ישראל- ע"י ב"כ עו"ד ביטון
נגד עומר זי- ע"י ב"כ עו"ד מויאל
ה המבקשת

החלטה

הruk'ah לבקשת -

לפני בקשה לביטול פס"ד שנייתן ביום 16.3.23 לאחר שהמבקשת לא התיעיצה.

224 המבקשת הורשעה בעבירה של נהייה בשכירות, לאחר שנמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הנה מיקרוגרם, העולה על 50 מיקרוגרים המותרים שנקבעו ביחס למבקשת בפקודה.

זאת, לפי סעיפים 62(3), 64(3) ו- 39א לפקודה. על המבקשת נגזרו העונשים הבאים:

קנס כספי בגובה 2000 ל"נ, פסילה בת 24 חודשים ופסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך 3 שנים.

המבקשת הגישה בקשה, קודם מועד הדיון, ביום 21.2.23.

יש לציין כי במסגרת בקשה זו **ציננה כי היא מודה במילויו לה**, אולם בשל שבכונתה לעזוב את הארץ לצורך עבודה, מבקשת להישפט בהיעדר. עוד ציננה כי מדובר בעבירה ראשונה שלה ולכן מבקשת שהעונש יהיה "עדין", קר כלשונה.

בהחלטה שניתנה ביום 22.2.23 ציינתי כך: "**רשמתי בקשה הנאשמת להישפט בהיעדר וכן להקל בעונשה. תשומת לב הנאשמת כי קיים עונש של פסילת מינימום בת 24 חודשים, ביחס לעבירה המ/topicsה לה בכתב האישום, בנוסף לעונשה נילוות.**"

דין כאמור התקיים בהיעדר המבקשת, וזאת ניתן ביום 16.3.23.

ביום 17.5.23 הוגשה בקשה, באמצעות עו"ד מויאל.

-טענות הצדדים-

לטענת **ב"כ המבקשת**, כפי העולה מהבקשת שהוגשה בכתב וכן מהטענות אשר נשמעו בעלפה, המבקשת מתגוררת

עמוד 1

bara'h b' hogeha la-eretz libikor katzar. Ul ha-mekashet hia le-shob la-ara'h b' b'moud bo nekavu moud ha-dion. Netun ci ha-mekashet she-ala et ha-shotor ba-makom ha-arou (la-achar mekan tsion ci midaber b'shihat teflon she-uracha ha-mekashet lemashra) ci-zet la-pa'ol b'matzav davarim zeh ho-sbar la-ma ha-afsharot ha-u'modot la-rishonah.

Netun ci ha-mekashet u'la chadsha, chsra'at ha-bina b'negay le-matzav ha-mespeti. Shel shikoli ulot mol tuolet ha-udipa' le-shob la-ara'h b', tu'or sh-sbarah b'saggeha ci yotl u'la unesh k'l.

b'masgeret ha-halik hio' ha-tbarer ci ha-mekashet ulata la-eretz le-pni 8 shanim oruk b'chodesh 9/22 zhora la-hatgorer b'ara'h b'. ha-mekashet ziyuna ci hia hogeha libihem"sh, ca'an ha-gisha at ha-beka'.

le-tuneta, la-zefata b'ha-chalata sh-nitana b'yon 22.2.23 ma-achar b'moud ha-gashet ha-beka' tem nafach ha-tikil u'la yidua mespuro.

at ha-halata kibla yichid um pesid, la-achar sh-hatka'im ha-dion.

ued ziyuna ci b'mazkirot bihem"sh ha-mili'zo la-hashior at rishon ha-niga' bi-srael ul manat she-horiya yoclo' la-hafkido b'ut ha-zor, vekr' ushta.

la-shalat b'"c ha-mashi'ba ziyuna ci la-hati'utzah um uo'd tem ni'tan pesid ma-achar u'la chsheba ci yis' be-k'r tem. b'"c ha-mekashet teu' ci batik shelim rai'itemi sh-mu'otim u'el ken ki'im chsh le-uyi'ot din. b'"c ha-mashi'ba ha-tngad la-beka'.

Netun ci ha-mekashet kibla at yoma b'bihem"sh.

ha-mekashet azorachit israelit, do'beret ha-shpe'a, nkenet viozat li-srael apon tadir.

b'masgeret ba-kasha la-hispet bahi'udr i'shera ci shetata'in.

ha-mekashet kibla at ha-chalata bihem"sh, la-achar shzo nashla' la-bi'tha, k'odem moud ha-dion.

דין והכרעה -

seif 240 la-hok seder ha-din ha-fili'i (lahlan: "ha-chsd"p") ma-afsher ld'on na-shem ba-fili'im be-ubirot mosi'mot la-a ha-ti'zbotu v'ko'veu zoka l-pi'ha am zo'men u'la ha-ti'zbat b'bi't ha-mespet yra'ohu camoda be-ubodot sh-natenu b'catav ha-i'shom v'bi't ha-mespet rashi' ld'on otmo shel'a b'foni).

seif 130 (ח) la-chsd"p koveu ci na-shem sha'ivo mati'zbat ha-mespetu v'nd'on ba-hudro rashi' la-bekush b'it'ol pesk din, o'lom yeha u'li' lo-hocich achd m-shni tanaim chlo'pi'im.

ha-achd, ci hii'tha si'ba mo'zakha la-ai ha-ti'zbotu.

השני, כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

לענין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימ' נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו, (29.12.09)vr נקבע:

"לכל אדם הזכות ליוםו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיצבות של אדם בדיון אליו זמן בדיון עלולה להוביל לתוצאה כי יрешע בדיון ודינו יגזר, כשם שאரע בעניינו. משכך היה, הנTEL הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקתiae התיצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

בית המשפט עמד על ממשמעות עיוות הדין בرع"פ 9142/01 איטליה נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 799, 803-804 (2003) בקבעו כי:

"נחוור ונזכיר בהקשר זה כי בשלב הדיון בבקשת הסתיים ההליך הפלילי, המבוקש הורשע, ודינו נגמר. על-מנת לשכנע את בית-המשפט כי יש עילה טובה לביטול פסק-הדין ולהניח את גלגלי המערכת השיפוטית מחדש, האפשרות האחת היא שהմבוקש יראה כי יש נימוק של ממשiae התיצבותו בדיון. שכחה של מועד הדיון בלבד, אפילו אםairaה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה בדיון.... דין דומה יכול לגבי טעות מרידית של עורך-הדין המיציג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו. עם זאת, כאמור, גם במקרים מסוימים יכול המבוקש - וזה האפשרות השנייה - שא-היעתרות בבקשתו עלולה לגרום עיוות דין, דין בקשתו להתקבל, לדוגמה אם לא התיצב הנאשם למשפטו עקב שכחה גרדא, אולם מבקשתו עליה באופן חד-משמעותי כי בתאריך שבו מיחוסת לו עבירת תנוועה הוא לא שחה בתוך גבולות המדינה כלל. במקרה אלה החלטה שלא לבטל את פסק-הדין תגרום למבקר עיוות דין, שכן אין כל ספק כי דין ענייני באישום היהobil למסקנה שיש לזכותו".

ור' גם רע"פ 400/20 בכר נ' מדינת ישראל, מיום 2.4.20 (פורסם בנבו).

לאחר שבchnerתי טענות המבוקשת מצאתו לקבוע:

לא קיימת סיבה מוצדקתiae התיצבות המבוקשת.

המבקר זמנה בדיון, קיבלה את הזימון למועד הדיון במעמד הארכו.

המבקר הגישה בקשה אשר מאשר כי ידעה אודות מועד הדיון.

המבקר דוברת את השפה.

המבקר ביקש להישפט בהעדרה.

כל והמבקר הייתה מגישה בקשה לדחית מועד הדיון, על מנת לאפשר לה להגיע ארצها, הרוי שזו הייתה מתתקבלת.

יחד עם האמור, גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקתiae התיצבותו של הנאשם ניתן לבטל את פסק הדין שנייתן

בاهיעדרו ובלבד שהדבר דרשו לשם מנעת עיון דין (רע"פ 17/6165 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

ככל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם בשל החשש לעיון דין יעשה לאחר שהצבע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 18/1911 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

העונש שנגזר על המבוקשת מצוי בתחום העונש הרואין. תקופת הפסילה מהוועה עונש המינימום לעבירה בה הרשעה. גם העונשים הנלוויים לפסילה אינם מצויים ברף חומרה גבוהה.

לא זו בלבד, בהחלטתי, טרם מועד הדיון, צייתי במפורש מה העונש הצפוי במקרה של הרשעה.

ההחלטה זו הושארה בمعنى המבוקשת לאחר 3 ביקורים. ההחלטה זו אף הייתה זמינה לצפייה במערכת נט המשפט יממה אחת בלבד לאחר שהוגשה בקשהה.

על המבוקשת היה לעשות כל אשר ביכולתה על מנת לברר מהי ההחלטה בהם"ש, גם אם מספרו של התקיק לא היה ידוע לה באותה עת, ולבחון את ההחלטה שלא להתיצב לאורה.

ה.mvpוקשת ידעה כי צפוי לה עונש פסילה, שהרי כך העידה. בהתאם לכך השaira את רישיון הנהיגה שלה בישראל, לצורך הפקדתו, באמצעות אביה.

ה.mvpוקשת בחרה שלא לקבל יעוץ משפטי טרם ניתן פס"ד.

באשר לכשלים בראיות- המבוקשת לא טענה כי לא שתהה משקה אלכוהולי או כי לא נהגה בהיותה שיכורה.

למעלה מכך, **ה.mvpוקשת הודה במיוחס לה בכתב האישום. על כן, מדובר במעשה בבקשת לחזור בה מהודيتها.**

אפשרות חזרתו של הנאשם מஹודאותו מוסדרת בסעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 (להלן: "סעיף 153").

לפי סעיף 153(א), רק בראשות מיוחדת של בית המשפט, שתינתן "מנימוקים מיוחדים שיירשםו", יותר לנԱשם לחזור בו מהודיה לפני בית המשפט.

(ע"פ 1958/1998 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577 (2002); מ"ח 20/6966 עבדה נ' מדינת ישראל, פסקה 2 [הורם בנבו] (24.11.2020); מ"ח 17/6255 ביטרנ נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [הורם בנבו] (28.11.2017)).

בית המשפט יתר עליך לנԱשם לחזור בו מהודאותו רק במקרים חריגות, למשל כאשר מתוך מכלול הנסיבות מתעורר חשש ממשי שהנאשם הודה במיוחס לו שלא מתוך רצונו החופשי, או תוך שהוא אינו מבין את משמעותות הודהו או אם ההודאה הושגה שלא כדין באופן המצדיק את פסילתה.

הנטל להוכחת העילה לחזרה מהודאה מוטל על הנאשם, והוא זה שצריך לשכנע את בית המשפט כי קיימים טעמי מיוחדים שבטעויים יש לאפשר לו לחזור בו מהודאותו.

ביהמ"ש העליון במ"ח 3832/22 **מוֹהָנֵד חַלוּפְ נ' מ"י** (פורסם בנבו), מיום 19.4.23 חוזר על שיקולי בהמ"ש להטייר לנאשם לחזור בו מהודאותו, בין היתר עליו ליתן את הדעת גם לעיטוי בו מתבקשת החזרה מהודאה.

עוד ר' החלטת בהמ"ש בע"פ 2251/21 **אָבּוּ עֲרָרָר וְאֶחָ' נ' מ"י וְאֶחָ'** (פורסם בנבו), מיום 15.12.21.

" סעיף 153(א) **לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע כי נאשם רשאי לחזור בו מהודאותו, בכל שלב של המשפט, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו. כפי שהצבעתי לאחזרנה במסגרת ע"פ 9292/2020 **מחاميיד נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (להלן: עניין מחاميיד), לאורך השנים נקבעו בפסקה בית משפט זה שלוש עילות מרכזיות אשר בהתקיימן ישකול בית המשפט להטייר לנאשם לחזור בו מהודאותו: גם ברצון החופשי; כשל ביצוג המשפט; ורצון כן מצד נאשם בחשיפת האמת העובדתית (פסקה 16; ראו גם למשל: ע"פ 7931/2005 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 7 (11.8.2020); ע"פ 2005/2020 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 9 (30.9.2020)). בעניין מחاميיד אמרתי כך:**

"באשר לעיטוי החזרה מהודאה, בקשה לחזרה מהודאה שהוגשה לראשונה לאחר מתן גזר הדין תתקבל רק במקרים חריגות ביותר, נוכחות החשש הכבד כי חזרת הנאשם מהודאותו נובעת משיקולים טקטיים ונוכחה אכזבתו מהעונש שנגזר עליו (ע"פ 6349/11 **שנינידר נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 18 לפסק דיןו של השופט (כתוארו אז) ח' מלצר (10.6.2013); ע"פ 3371/17 **הכהן נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 16 (3.7.2018); ע"פ 8777/18 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 11 (29.10.2019)). זאת, שכן: 'מתן פתח רחב לנאים להתרחט על הodium עלול להוביל לתוצאה בלתי רציפה, שבה נאים יודו לאחר גזר הדין, ישבו כוחם יסבירו להם כי כך יהיו צפויים לעונשים פחותים, ולאחר מתן גזר הדין, ישקלו האם כדי להחזיר בהם מהודאות' (ע"פ 10518/06 **בטאט נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 7 (29.3.2007))."

נטל ההוכחה הרובץ על הנאשם להוכיח שהודאות לא ניתנה בכנות אלא מפאת נסיבות חיצונית ואילוצים שפגעו ברצונו החופשי, ושהזרתו מהודאה לא נובעת מרצון להרוויח רוחיים דזוניים פסולים, הוא נטל כבד.

בעניין מחاميיד התייחס כב' השופט א' שטיין לאמירתו בע"פ 8777/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.10.2019) אשר עניינו מתאים גם לנסיבות תיק זה:

"כך הוא גם בכל הנוגע לנאשם החפש בגילוי האמת העובדתית, שלכאורה אינה توأم את ההודאה שמסר. כדי לשכנע את בית המשפט שהמטרה האחת והיחידה העומדת בסיסו בקשו היה כי תינטע לו ההזדמנות להוכיח את חפותו,

הנאשם יהיה חייב לפרט מהי אותה האמת ולפרוש לפני בית המשפט את סיפור המעשה ואת פרטייה של גירושת החפות שלו, ללא חיל ושרק.

[כמו כן] רצוי הוא עד מאד כי הנאשם יבקש לחזור מהודאה ינית את התשתיית העובדתית לבקשת זו באמצעות תצהיר, שכן בהעדר תצהיר שבו הוא מתחייב לומר את האמת ושבו הוא קשור את עצמו ל氕סה עובדתית קונקרטית ומהшибת, אמינותו תהא מוטלת בספק.ברי הוא גם, כי היה זה רצוי עד מאד שהנאשם הטוען לפגם ברכzon או לכשל בייצוג פרט בתצהירו - לצד פירות התשתיית העובדתית המבוססת את בקשתו - את גירושת החפות שלו, אם יש בכך גירושה עצמאית. ואולם, דבר אחרון זה אינו בוגדר חובה מאחר שהuilות האמורות הן עילות עצמאיות לחזרה מהודאה והתקיימותן איננה תלואה בבירור האשמה

שאלת עובדתית".

בסוף דבר, השאלה המכרצה, על פייה תוכרע הבקשה לחזרה מהודאה, היא המניע-הסיבה לבקשת הנאשם לחזור בו מהודאותו - האם מדובר ברכzon כן ואמיתי להוכיח את חפותו, או שמא מדובר במהלך טקטי שנועד להשיג רוח דינו.

ב"כ המבוקש טען לכשלים מהותיים בראשות אשר יכול וייה בהן כדי לזכות את המבוקשת מהעיריה שיוכסה לה . מבוקש לשמעו עדויות ולתת לבקשת את יומה.

ב"כ המבוקשת לא פרט אילו כשלים מהותיים קיימים בתיק אשר יש בהם כדי להביא לשינוי התוצאה.

עוד נטען כי העובדה שהמבקשת אישרה כי שתתה משקה אלכוהול אינה מעיד בהכרח כי נהגה בשכרות. ב"כ המבוקשת מפנה לכמה אשר נדמה בבדיקה הנשיפה, כמוות נמוכה יחסית.

לצ"ע, התרשםתי מדברי המבקשת כי היא פעלת ללא "יעוז משפטי", מחוסרת ידע והבנה, לאחר שפנתה למשטרה ולמציאות בית המשפט. המבקשת ביקשה להביא לסיום ההליך באופן שבו הסביר לה כי עליה לפעול ע"י צדדי ג', על תשובתם ביקשה לסמן.

התרשמתי מדברי הנאשם כי הם כנים וכי מדובר בטעות אשר מקורה בתום לב.

אמנם, לא ברור מה נאמר לבקשת ועל ידי מי. אולם התרשםתי כי הנאשם אכן טעה לחשוב כי היא סומכת על גורמי מקצוע וכי מדובר בהליך קבוע וידוע מראש. המבקשת ללא הרשות קודמות, ההלכים המשפטיים זרים לה.

אני סבורה כי יש ליתן לבקשת את יומה, שהרי אין מדובר בעבירה קלה , ובצדיה עונש פסילת חובה לתקופה ממשמעותית .

ambil' להתעלם מעקרון סופיות הדיון,ambil' להתעלם מהשלב בו מוגשת הבקשה ולפנים משורת הדיון- מצאתי לאפשר לבקשת לנחל הגנטה, לאפשר לה לחזור בה מהודאה ולהורות על ביטול פס"ד , בכפוף לתשלום הוצאות בגיןה 2500 ש"ח.

ההוצאות ישולמו בתוך 30 ימים.

הזכירות תשלח החלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ב تموز תשפ"ג, 11 יולי 2023, בהעדר הצדדים.